

Palstalla seurakuntien papit vastaavat lasten ja nuorten tekemiin kysymyksiin. Tässä numerossa kysymyksiä lähettivät Joensuun seurakunnan leirin ohjaajakurssilaiset. Kysymykseen vastasi Helsingin ortodoksisen seurakunnan pappi, isä **Jyrki Penttonen**.

Lähetä omia kysymyksiäsi papille: tuohustuli@gmail.com.

"Kysymykset rakkaudesta ovat todella suuria. Ehdotonta totuutta ei voi tämän palstatilan puitteissa julistaa!"
- isä Jyrki"

Mistä RAKKAUS tulee?

Kuvat: Linda Spashett, Joe Mabel, Garry Knight, Todd Huffman, Sharon Pruitt, Candida Performa.

Jumala on rakkaus Itessään. Hänen kuvakseen luotuna ihminenkin on kykenevä rakastamaan. Jumalassa on siis rakkauden alkuperä. Rakkauden laita on kuten Pyhän Hengen: se on kuin tuuli. Se puhaltaa, missä tahtoo. Emme voi sanoa, mistä se tulee ja minne menee. Rakkaus on yhtä tärkeää kuin vesi. Ilman rakkautta ihminen on kuollut.

Mikä on ihastumisen ja rakkauden ero? Miten ihastuminen muuttuu rakkaudeksi?

Ihastuminen voi tapahtua vaikka ensisilmäyksellä. Rakastaminen vaatii rakkauden kohteen tuntemista paremmin. Ihastus voi johtaa rakkauteen, joskaan ei välttämättä. Ihastuminen syntyy paljolti omien tunteiden ja omien mieltymysten ympärille. Rakkaus vaatii enemmän vuorovaikutusta ja toisen huomioon ottamista. Kun rakastaa, tunne on kokonaisvaltainen ja aito. Sen vain tietää!

Mistä tunnistaa aidon rakkauden? Onko tosirakkautta edes olemassa?

Apostoli Paavali luettelee tosirakkauden tunnuspiirteitä Korinttilaiskirjeessä: "Rakkaus on pitkämielinen... se ei etsi omaansa, vaan iloitsee toisten kanssa... kaiken se kestää. Aito rakkaus ei aseta toiselle ehtoja, vaan rakastaa toista sellaisena kuin hän on. - Vaikeaa, muttei mahdotonta. Rakastaminen on harjoittelua. Jos et voi muuttaa muita, voit aina muuttaa itseäsi. Sillä tavoin voi oppia ra-

kastamaan enemmän ja paremmin. Liikaa ei voi rakastaa. On kuitenkin opittava rakastamaan oikein itseään, jotta voisi rakastaa lähimmäisiään.

Tosirakkaus ei myöskään kuulu vain rakastavaisille. Se voi esiintyä ystävien välisenä rakkautena tai jopa rakkautena omaan seurakuntaan tai yhteisöön.

Miten pitäisi toimia, jos rakastaa jotakuta, mutta tämä rakastaakin jotakuta toista?

Tämä on yleisinhimillinen ongelma: rakkaus, joka jää vaille vastakaikua. Sellaisen tilanteen kestäminen vaatii pidemmän päälle hyvää itsetuntoa. Pitäisi vain yrittää hyväksyä tilanne, vaikka se koville ottaisi.

Miksi rakkaus joskus hiipuu? Minne se häviää?

Rakkaus itessään on yhtä ikuinen kuin Jumala eikä se häviä. Mutta ihmisten välinen rakkaus voi loppua tilapäisesti pettymyksiin, itsekkyyteen tai takaiskuihin rakkauden tiellä. Luulen, että itsekkyyks on suurin rakkauden sudenkuoppa. Kun ihminen on itsekäs, katoaa rakkauskin maailman tuuliin. Rakkauden kestämiseksi on nähtävä vaivaa. Tiedän wanhoja, jotka ovat rakastuneet nuorina ja rakkaus on kestänyt vuodesta toiseen.

Kuinka rakkaus muuttuu vuosien aikana, esim. nuoruudesta vanhuuteen?

Eipä se välttämät-

tä muutu, vaikka ehkä luulisi. Vanhainkodissa voi olla samanlaisia tulsia rakkaussuhteita kuin nuorisollakin. Naamat ovat vain vanhoilla vähän kuluneemmat...

Uskotko, että jokaisella ihmisellä on sieluntoveri jossakin päin maailmaa?

Uskon. Silloin tällöin törmää ihmisiin, joiden kanssa yhdessäolo tuntuu käsittämättömän hienolta. Hyvät ystävät ovat kaikki sieluntovereita.

Miksi kirkko ei hyväksy homojen välistä rakkautta?

”Ei hyväksy” on tässä yhteydessä ehkä liian voimakkaasti sanottu. Avioliiton mysteeri on vain ja ainoastaan miehen ja naisen välinen liitto. Vihkimistoimituksessa rukoullaan parille mm. lapsia ja viitataan naisen ja miehen erityispiirteisiin.

Toisaalta vastakkainasettelun aika on mielestäni ohi. Mitä mieltä kirkon olisi tuomita homoseksuaaleja? Jos kirkko kutsuu ihmisiä eheytymiseen ja pelastukseen, tuo kutsu koskee kaikkia. Kristus on opettanut: ”Älkää tuomitko”. Homoseksuaalisuudesta on saatu paljon uutta, lääketieteellistä tietoa. Tämä haastaa kirkonkin miettimään uudelleen ns. virallista kantaansa. Syntiinlankeemuksen seurauksena Jumalan kuva meissä himmeni. Sen katsotaan vaikuttaneen myös sukupuolisuuteemme. Emme ole saaneet vielä riittävästi tietoa, että voisimme pitää homoseksuaalista suhdetta siunattavana asiana ja kirkon mysteerin kohteena. Kirkkohän ei estä rekisteröimästä parisuhdetta, mutta kirkollinen vihkiminen on eri asia.

Mitä mieltä kirkko on kahta eri uskontoa edustavan rakkaudesta (esim. ortodoksi ja muslimi)?

Siinä lieene ongelmansa. Tosin rakkaus ylittää kaikenlaisia eroja ja rajoja. Ongelmana voidaan pitää sitä, jos uskonnolliset näkemykset ja käytännöt ovat kovin kaukana toisistaan. Avioliiton voi kristitty solmia kirkollisesti vain toisen kristityn kanssa.

Miksi eri uskontojen ihmiset eivät osaa rakastaa muiden uskontojen edustajia?

Kyllä osaavat! Tappeluita kannattavat vain fanaatikot.

Semmoisia on valitettavasti kaikkialla ja kaikissa uskonnoissa.

Jeesus käskee rakastamaan myös vihollisiaan. Millä tavalla heitä pitäisi rakastaa?

Jos joku pitää meitä kohtaan vihaa, tulisi meidän silti rukoilla hänen puolestaan. Kaikkia ei ehkä pysty eikä tarvitsekaan aktiivisesti rakastaa, mutta kaikkien kanssa pitäisi tulla toimeen. Mutta voiko vihata ja rakastaa yhtäaikaan? – Ehkäpä voikin. Jos rukoilee vihaamansa puolesta, on jo ottanut Jumalan rakkauden mukaan parantamaan tilannetta.

Mitä oikeasti pitäisi rakastaa eniten... elämänsä rakkautta, lapsia, Jumalaa? Missä järjestyksessä?

Rakkaus ei kulu jakaantumalla. Mutta kutakin rakastetaan eri tavalla. Ihmisessä rakastamme Jumalaa ja Jumalassa ihmistä. Rakkaus voi ilmetä eri tavoin, mutta rakkauden lähde on joka tapauksessa Jumala.

Voiko vanhempi rakastaa toista lastaan enemmän kuin toista? Voiko rakkaus omaa lasta kohtaan loppua?

Lapsia rakastetaan eri tavalla, koska he ovat eri persoonia. Kuka voi mitata rakkauden määrää? En usko että rakkaus lapsen voi loppua, vaikka tapahtuisi mitä. Itsekkyys voi tosin viedä rakkauden suurelle koetukselle.

Miten ortodoksinen kirkko suhtautuu aborttiin?

Kielteisesti. Vastuullinen seksuaalisuus olisi varmin keino, ettei abortin harkitsemiseen jouduttaisi. Jos rakkautta ja hyväksymistä olisi riittävästi ihmisten välillä, ei abortteja tehtäisi siinä määrin kuin nyt tehdään.

Voiko rakkaudella oikeuttaa esim. rikosta?

Voi. Kirkon opetuksen mukaisesti kahdesta pahasta tulee valita pienempi. Voit miettiä itse, millaisia nuo tilanteet voisivat olla.

Jos rakastaa jotakuta todella paljon, voiko tämän tavata taivasten valtakunnassa?

Ehdottomasti. Tämä korostuu vainajien muistopalvelusten ajatuksessa. Kristuksessa kuolleet ovat eläviä, ja uskomme tapaavamme heidät jälleen taivasten valtakunnassa. Silloin rakkaus läheisiimme ikään kuin täydellistyy ja muuttuu ikuiseksi. Rakkaitamme emme voi koskaan unohtaa.